

[Chr. Christiansen.]

forefindes Føjernæring og Underernæring i forskellige Dele af vor Befolkning. Vi ved i Virkeligheden meget lidt om, hvordan vor daglige Føde virker paa hele den sundhedsmæssige Tilstand i Befolkningen, og derfor vil disse Kostundersøgelser være saare vigtige i samfundsmæssig Henseende.

Jeg tillader mig derfor i Henhold til disse Udtalelser at spørge den højtærede Indenrigsminister, om der ikke var Anledning til at ændre Loven om Statens Husholdningsraad og skabe bedre Arbejdsmuligheder for Raadet derved, at der blev et større Beløb til Raadighed til Virksomheden.

I denne Tid, hvor Spørgsmaalet om Prisstigning drøftes her og dér, kan der ogsaa være Grund til at se lidt paa Priser, der angaar Varer, som hverken berøres af Valutalovgivningen eller af nogen af de gennemførte Ordninger. Jeg tænker her paa de Priser, der tages i Detailhandelen for den danske Fisk. Det er ikke saa underligt, at Erhvervsfiskerne staar meget uforstaaende over for den meget store Forskel, der er paa den Pris, der ydes dem for de Fisk, de bringer i Land, og den Pris, som Publikum maa betale i By og paa Land.

Paa Foranledning af, at Spørgsmaalet om Fiskepriserne blev rejst oppe i Vendsyssel baade i Pressen og blandt Fiskerne tidligt paa Aaret, forsøgte jeg at foretage en Undersøgelse af, hvordan Fiskepriserne var her i København paa dette Tidspunkt. Det viste sig da, at den laveste Pris paa Rødspætter den 19. Januar var 1 Kr. 80 Øre pr. kg, og den højeste 4 Kr. 50 Øre pr. kg, men for Fiskernes Vedkommende var Gennemsnitsprisen for Rødspætter for hele Aaret 1936 lavest 93 Øre og højest 1 Kr. 22 Øre. Hvis vi vender os til en anden Fiskesort som Torsk, var den laveste Pris den 19. Januar 1937 70 Øre, den højeste 1 Kr. 10 Øre, men Gennemsnitsprisen, som Fiskerne fik i 1936, var lavest 16 Øre og højest 25 Øre. Endelig har Fiskerne i Vendsyssel gjort mig opmærksom paa en Vare som Makrel og dens Pris i den sidste Tid — det er en Undersøgelse fra den 9. Oktober i Aar. Da fik Fiskerne i Vendsyssel 75 Øre for mellemstore Makrel, og saa maatte de endda betale de 45 Øre for Kassen. En saadan Kasse Makrel sælges til en Stykpris her i København af 20—40 Øre og indbringer altsaa mindst et halvt Hundrede Kroner. I de senere Dage synes der at være nogen Ændring paa dette Omraade,

idet det viser sig, at Rødspætter koster omkring et Par Kroner, og Fiskerne har faaet omkring 1 Kr. for dem, men for Torsken synes der stadig væk at raade et Misforhold, idet Prisen her i København er 70 Øre, hvorimod Fiskerne kun opnaar 16 Øre.

Det er ikke muligt at faa Fiskerne til at tro paa, at disse Forhold er retfærdige og rimelige, og det synes jeg heller ikke, at Forholdene taler for, at de er. Naturligvis gaar der mange Omkostninger paa fra det Øjeblik, Fisken bliver bragt i Land, og til den ligger paa Husmoderens Køkkenbord, rensat og gjort i Stand, men mon der alligevel ikke er urimelig mange Mellemlhandlere i vort Fiskesalg? Dette gælder ikke mindst for København, hvor Fisken ofte skal gennem 4 Mellemlhandlere, inden den naar ud til Publikum.

Hvis det var muligt at ændre noget paa dette Misforhold, som jeg her med et Par Ord har gjort Rede for, altsaa Misforholdet mellem Fiskernes Salgspris og den Pris, Publikum skal betale, vilde en saadan Foranstaltning efter min Mening hjælpe meget mere end mange af de Hjelpeforanstaltninger, som vi lejlighedsvis her i Rigsdagen har gennemført.

Fra Fiskernes Side har der været talt om Gennemførelsen af en Mindstepris paa den Fisk, de solgte, men saa vidt jeg ved, foreligger der ikke noget Forslag eller nogen Redegørelse fra Fiskerne angaaende dette Spørgsmaal. Det forekommer mig at være særdeles vigtigt, og jeg tror derfor, at en Undersøgelse, om en Mindstepris kunde gennemføres, vilde være af Betydning. Det er vel tvivlsomt, om der skal gennemføres en generel Ordning, det vil sige Mindstepris paa alle Fiskesorter, men det er sikkert heller ikke paakrævet.

I Sverige har man, efter hvad der er oplyst over for mig, allerede for flere Aar siden været inde paa dette Spørgsmaal. Der er for Øjeblikket paa Fiskernes eget Initiativ ved forskellige Pladser skabt en saadan Mindstepris-Ordning, og det hævdes fra alle Sider, at den har givet tilfredsstillende Resultater for Fiskerne. Jeg har faaet oplyst, at der f. Eks. i Göteborg gennem de sidste tre Aar har været en saadan Ordning, idet man for hver Sæson ad Gangen har fastsat Mindstepriser for nogle enkelte Fiskesorter. Grundlaget for Ordningen er en Fond, som sorterer under Lensstyrelsen og administreres af den kommunale Auktionsdirektør i Göteborg. Fiskerne selv betaler til Fondens 2 pCt. af hele deres Fangst, og yderligere ydes der